

- 2) Czy z dyrektywą 2006/112 oraz z orzecznictwem dotyczącym jej wykładni zgodna jest praktyka administracyjna – taka jak praktyka Nacjonalnata agencija za prihodite (narodowej agencji przychodów publicznych) – w ramach której podatnikom w rozumieniu Zakon za danyk vyrchu dobawenata stojnost (bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej) odmówiono wykonania prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT, z powodu braku dowodów pochodzenia towarów, bez wskazania na istnienie podejrzenia udziału w oszustwie podatkowym lub na istnienie obiektywnych danych pozwalających na ustalenie, że dany podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja – na której opiera prawo do odliczenia – stanowi element oszustwa podatkowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 20 marca 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Zoranowi Spasicowi

(Sprawa C-129/14)

(2014/C 151/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Zoran Spasic

Druga strona postępowania: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen (KWUS) ⁽¹⁾ jest zgodny z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim uzależnia on stosowanie zakazu ponownego ścigania za ten sam czyn zabroniony od spełnienia warunku, zgodnie z którym w przypadku skazania nałożona kara została już wykonana, jest w trakcie wykonywania lub nie może być już wykonana na mocy przepisów prawnych państwa wydania wyroku skazującego?
- 2) Czy przywołany warunek, sformułowany w art. 54 KWUS, jest spełniony również wtedy, gdy wykonana została tylko część (w tym wypadku: kara grzywny) kary nałożonej w państwie wydania wyroku skazującego, składającej się z dwóch samodzielnych części (w tym wypadku: kary pozbawienia wolności i kary grzywny)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 239, s. 19.